

CRONICĂ, RECENZII, INFORMAȚII

SESIUNEA DE COMUNICĂRI A MUZEULUI DE ȘTIINȚE NATURALE DIN DOROHOI

Sesiunea de comunicări științifice, organizată de Muzeul de științe naturale din Dorohoi, în noiembrie 1971, este rodul strădaniilor depuse de colectivul harnic al acestei instituții și al unei fructuoase colaborări cu cercetători de la Universitatea „Alex. I. Cuza”-Iași, Comisia de ocrotire a monumentelor naturii — Iași, Institutul agronomic — Iași, Stațiunea zoologică — Sinaia, Muzeul de științe naturale — Focșani, Liceul „Ștefan cel Mare” — Suceava, Inspectoratul silvic — Botoșani, Casa pionierilor — Botoșani, Casa corpului didactic — Botoșani, Liceul nr. 1 — Dorohoi.

Ședința de deschidere a avut loc în sala de festivități a Consiliului popular al orașului Dorohoi.

După rostirea tradiționalelor cuvinte de salut și urări de succes din partea Comitetului orașenesc Dorohoi al P.C.R., a Consiliului popular județean și a Consiliului Culturii și Educației Socialiste, a urmat referatul „Petrus Suster — fiu al județului Botoșani”. În cuvinte calde, izvorite din inima unui discipol pentru dascălul său, Carol Nagler, directorul Muzeului de științe naturale din Focșani, prezintă viața și activitatea marelui om de știință botoșănean.

Au urmat apoi trei lucrări de muzeografie, toate trei prezentate de muzeograful de la Muzeul de științe naturale din Focșani: „Maniere moderne de prezentare în muzele de științe naturii”, „Rolul muzeografului în păstrarea patrimoniului muzeal”, „Tehnica fotografică în activitatea muzeografului naturalist”.

În partea doua a ședinței, întrucât numărul comunicărilor era destul de mare și pentru a se putea discuta fiecare referat în parte, s-a hotărât ca lucrările sesiunii să se desfășoare pe două secții: secția de biologie vegetală și secția de biologie animală.

În secția de biologie vegetală au fost abordate teme de cunoaștere a micromicetelor din Moldova

de nord, de prezentare a florei județului Botoșani, Masivului Gorovei, a bazinului Tarcăului și a Rezervației naturale Tudora, s-au iăcut unele considerații asupra plantelor medicinale din bazinul Bașeului, s-a arătat rolul faunei avicole în răspîndirea algelor etc.

Sala de fizică a Liceului nr. 1 a găzduit secția de biologie animală. Mult mai bogată în comunicări, această secție a abordat probleme de climatologie locală („Clima orașului Dorohoi”), probleme de paleontologie („Contribuții la cunoașterea scoarței terestre pe teritoriul județului Botoșani și succesiunea viețuitoarelor de-a lungul erelor geologice”), probleme de entomologie („Contribuții la studiul malofagelor — Mallophaga Nitzsch — parazite pe unele specii de Corvidae”; „Chalcidoide obținute din insecte dăunătoare prunului din județele Iași și Botoșani”; „Planipenii, Raphidioptere, Mecoptere și Syrphidae din județul Botoșani, existente în colecția Muzeului din Dorohoi”; „Contribuții la studiul Braconidelor din masivul păduros Hirlău”; „Fauna de lepidoptere a județului Botoșani — partea I”; „Contribuții la studiul biogeografic și ecologic al lepidopterelor din zona centrală a Moldovei”; „Papilionoidea — Lepidoptera — din pădurile din nordul podișului Moldovei”; „Cerambycidae din nordul Moldovei existente în colecția Muzeului Dorohoi”), de ornitologie („Răspîndirea corbului — *Corvus corax L* — în județul Botoșani”; „Variabilitatea unor caractere dimensionale la unele populații de *Passer domesticus* și *Passer montanus* din Moldova”), de mamalogie („Creșterea relativă la popîndău”; „Importanța corelațiilor statistice în reconstituirea și determinarea craniilor aparținînd unor specii de Chiroptere din România”).

Strădania colectivului de naturaliști de la Muzeul din Dorohoi, alcătuit numai din trei cadre de specialitate, s-a văzut nu numai în acțiunea de

valorificare a cercetărilor întreprinse, ci și în munca de colectare și achiziționare a obiectelor de muzeu. Nenumăratele deplasări în județ s-au încheiat cu cca 240 eșantioane de roci și minerale, 50 piese paleontologice, 24 000 insecte, 500 exemplare din domeniul ornitologiei și 50 din domeniul mama-

logiei, precum și nenumărate file de ierbar.

Organele locale de partid și de stat, încă din anul 1968, au repartizat un local spațios, unde se poate organiza un muzeu de științe naturale la nivelul exigențelor actuale.

V. IACOB

S I L V A N I A

Din inițiativa Comitetului județean pentru cultură și educație socialistă Sălaj s-a desfășurat o amplă manifestare intitulată sugestiv „Silvania — Luna culturii și educației socialiste”.

Acțiunea a fost inaugurată de o sesiune de comunități consacrată aniversării a două decenii de la înființarea Muzeului de istorie și artă din Zalău, sesiune care a beneficiat de participarea unor cunoscuți specialiști din muzeele din Cluj, Oradea, Bistrița, Carei, Deva și Satu Mare.

Desfășurate pe parcursul a două zile (12—13 februarie) lucrările au fost deschise de o adunare care a omagiat acest eveniment de seamă din viața instituției sălăjene.

În cuvântarea sa, tovarășul Vasile Cornea, secretar al Comitetului județean Sălaj al P.C.R., a arătat că Muzeul din Zalău prezintă prețioase filă din zbuciumata istorie a poporului nostru și a subliniat, în continuare, importanța acestui adevărat focar de cultură în procesul de intensificare a muncii științifice și de educare a maselor de oameni ai muncii în spiritul prețuirii tradițiilor de luptă și a bogățiilor spirituale și materiale ale oamenilor de pe aceste meleaguri.

Calde cuvinte de salut au mai rostit tovarășii

Ioan Chioreanu, președintele Comitetului județean pentru cultură și educație socialistă și George Protopopescu, care a dat citire mesajului de salut adresat Muzeului din Zalău de conducerea Institutului de istorie și arheologie din Cluj.

În fraze emoționante, mulțumind organelor locale de partid și de stat pentru condițiile create, Vasile Lucăcel a prezentat un scurt istoric al instituției pe care o conduce de la înființare.

În continuare s-au desfășurat, în prezența unui numeros public, lucrările sesiunii. Grupate tematice, pe secții, comunicările susținute au tratat probleme de istorie și arheologie, muzeologie, artă populară și artă plastică.

Acțiunea organizată de Muzeul de istorie și artă din Zalău ni s-a părut reușită din mai multe motive dintre care primul îl constituie, desigur, valoarea ridicată a comunicărilor, care au adus contribuții de mare valoare la lămurirea unor aspecte mai puțin cunoscute ale istoriei locale. În al doilea rând considerăm că această sesiune a însemnat, și sperăm că o va face și pe viitor, un puternic îmbold pentru viața cultural-științifică a Sălajului.

M.D.

RETROSPECTIVA ION THEODORESCU-SION

Organizată în același timp și în aceeași clădire cu Expoziția comemorativă „Pallady”, retrospectiva „Theodorescu-Sion” oferă vizitatorului o altă fațetă a mișcării plastice românești din deceniile II—IV ale secolului nostru.

Fără a intenționa comparații sau ierarhizări între cei doi artiști, unele legături se impun de la sine, fiind imposibil să nu recunoști ancorarea — uneori aceeași, alteori diferită — acestora în climatul artistic al vremii lor. O dată mai mult, această apropiere — poate nescontată de organizatori — vădește diversitatea stilistică a artei românești interbelice, reimpune pentru vizitatorul de astăzi un nume de artist a cărui operă, structurată în principal pe valorile liniei și ale monumentalului, se alătură prin aceasta unui grup mai restrâns de pictori neîncadrați organic în marea tradiție a colorisților din România.

Descendent din Cézanne și din simbolști, Theodorescu-Sion realizează o sinteză între aceste două tendințe, construcția geometric solidă a for-

melor, primatul desenului îngemănându-se cu valoarea de semn a culorii și cu mesajul simbolic al imaginilor. Aceste trăsături sînt cel mai bine traduse în compozițiile cu țărani, datînd din perioada mediană (1920 — în jur de 1930) a activității pictorului, perioadă definitorie pentru creația sa în cadrul larg al picturii românești.

Pornind de la demonstrarea acestui fapt, organizatorii — muzeograful Doina Schobel și Hariton Clonaru — au acordat un spațiu larg din expoziție reprezentării acestei perioade (*Fîntîna meșterului Manole*, 1922; *Pe malul apei*, 1923; *O răspîntie* — aparent deosebită de acest ciclu, dar organic integrată lui — 1923—1924; *Fîntîna cu minuni*, 1924; *Compoziție: Femei pe malul apei*, 1924; *Izvorul troiței*, 1924; *Petrecerea din poiană*, 1927 etc.), ca și etapei premergătoare ei, cea a monumentalelor portrete de țărani (*Portret de țăran*, 1912; *Portretul lui Ion Pușcă*, 1912; *Bătrîn*, 1919—1920; *Mama*, 1919—1920) sau a compozițiilor cu personaje puține (*Ciobani din Munții Apuseni*, 1914—1916).